

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte -
judecători

Toma Nadejda
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin
Țurcan Anatolie
Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Kalinovski Dmitri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Kalinovski Dmitri XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 17.11.2016 – 05.04.2017;*
2. *Instanța de apel: 17.05.2017 – 08.06.2017;*
3. *Instanța de recurs: 27.03.2018 – 05.06.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 05 aprilie 2017, Kalinovski Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. art. 85, 90 alin. (10) Cod penal, prin cumul parțial al sentințelor, lui Kalinovski Dmitri i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fiind calculat termenul executării pedepsei de la data reținerii lui Kalinovski Dmitri.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 18.07.2016, aproximativ ora 21:20 min., Kalinovski Dmitri, împreună cu o altă persoană în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe motivul decesului, au pătruns în încăperea comună de la etajul 16 al blocului locativ amplasat pe bd. Mircea cel Bătrîn XXXXX, mun. Chișinău. Acționând cu intenție, împreună și după o înțelegere prealabilă, au încercat să sustragă 3 jante din aliaj pentru automobil la prețul de 666 lei pentru o unitate, însă din motive independente de voința lor, nu și-au realizat intenția până la capăt, fiind reținuți de către proprietar în flagrant. Părții vătămate Ilco Ion i s-a cauzat o

daună în proporții considerabile în mărime de 1998 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Kalinovski Dmitri au fost încadrate în baza art.art.27, 186 alin. (2) lit. b), d) Codul penal, după semnele calificative: *tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, care a solicitat casarea totală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Kalinovski Dmitri să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În susținerea cererii de apel a invocat că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia de condamnare făcând referire la declarațiile martorilor acuzării și a părții vătămate, or, inculpatul vina nu o recunoaște, iar acuzarea nu a prezentat careva probe care ar demonstra vinovăția lui, dimpotrivă declarațiile martorilor și a părții vătămate confirmă, declarațiile inculpatului făcute în ședință de judecată și nicidecum vinovăția lui. Astfel că, inculpatul nu a avut scopul sustragerii și cauzării prejudiciului părții vătămate.

Mai mult ca atât, instanța de fond nu a făcut referire la nici o probă care ar indica, că inculpatul știa că discurile nu erau a lui Palii Evghenii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Kalinovski Dmitri de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin. (2) lit. b), d) Codul penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel că, argumentele invocate de apelant au fost respinse, menționând că vin în contradicție cu probele din speță.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, declarațiile inculpatului nu corespund cu circumstanțele stabilite, or, acesta a declarat că, cunoștea cu certitudine, că în blocul respectiv, Palii Evghenii nu locuiește și chiar dacă ultimul i-a comunicat, că discurile respective le-a depistat când dormea în debara, acest fapt nu confirmă dreptul de posesie a ultimului.

Mai mult, instanța de apel a subliniat că, debaraua respectivă este utilizată ca spațiu pentru depozitarea unor obiecte, dar nu reprezintă un loc de colectare a deșeurilor sau alt loc fără a fi identificat vreun posesor al bunurilor ce se află acolo. În mod obișnuit, privind debaraua, orice persoană va percepe ca pe un spațiu privat, unde pot fi depozitate diverse obiecte. Plasarea acestor obiecte, în mod normal, nu indică la faptul, că persoanele care le-au depozitat acolo au renunțat la posesia asupra bunurilor respective.

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond în urma examinării declarațiilor martorilor, părții vătămate și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, corect

a concluzionat, că inculpatul Kalinovski Dmitri cunoștea despre faptul că jantele aparțin unei alte persoane și că comite o faptă de sustragere.

Circumstanțele invocate de către inculpat, precum că nu a cunoscut despre săvârșirea infracțiunii de „furt”, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și le-a apreciat ca fiind neveridice, având drept scop de a se eschiva de la răspunderea penală, or, din materialele dosarului se atestă, că inculpatul nu este prima dată când se abate de la respectarea legii, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni similare.

Reieșind din circumstanțele expuse supra, argumentele părții apărării susținute în sensul achitării inculpatului, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece s-a constatat că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate acestuia, și în acest sens a reiterat că, latură obiectivă a infracțiunii de furt constă în fapta prejudiciabilă și anume: acțiunea de luare ilegală și gratuită de către Kalinovski Dmitri a 3 jante din aliaj pentru automobil la prețul de 666 lei fiecare; urmările prejudiciabile aduse părții vătămate Ilco Ion, care constau în prejudiciul patrimonial cauzat în mărime de 1998 lei, care se situează între limitele de 25-2500 unități convenționale, fiind prezentă în speța dedusă judecătii legătura de cauzalitate dintre acțiunile făptuitorului Kalinovski Dmitri și urmările prejudiciabile aduse, iar latura subiectivă se manifestă prin vinovăția sub formă de intenție directă a lui Kalinovski Dmitri, fiind prezent scopul de cupiditate, care se manifestă prin urmărirea de către ultimul de a trece bunurile în folosul său și în folosul celui cu care a pătruns în încăperea blocului locativ nominalizat, însă nu și-au realizat intenția până la capăt, fiind reținuți de către proprietar în flagrant.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de circumstanțe atenuante, care în cazul respectiv nu au fost stabilite, precum și de circumstanța agravantă, fiind reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, astfel, ajungând la concluzia că pedeapsa aplicată de prima instanță este echitabilă și legală, or, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării acestuia de societate, deoarece nu și-a făcut careva concluzii necesare și din nou a săvârșit infracțiune.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la 22 iunie 2017, este atacată la 21 iulie 2017 cu recurs ordinar de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea imputată, invocând aceleași motive expuse în cererea de apel.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit consideră că, alegațiile părții apărării sunt nefondate, deoarece, analizând decizia atacată, conchide că temeiul invocat de recurent prevăzut în pct. 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, și în acest sens, se menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Kalinovski Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal după semnele calificative: *tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Kalinovski Dmitri în săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de partea apărării în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, precum și asupra criticilor invocate de către partea apărării în ședința de judecată în instanța de apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Totodată, se menționează, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, în ordinea în care se propune de recurent în recursul declarat, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât

cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond și de apel.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Kalinovski Dmitri urmează a fi respins, ca inadmisibil.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Kalinovski Dmitri, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală în privința lui **Kalinovski Dmitri** XXXXX.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **05 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor